

kan derimod deltage i den ud fra det Synspunkt først og fremmest at faa en Skatteomlægning.

Den højtærede Regering har tidligere i Pressen og paa Møder angivet som sit Program for den Formueafgift, som den vilde foreslaa, at man ønskede en Afgift af dem, der kun har haft Fortjeneste af Kronestigningen, medens alle andre har haft Tab. Paa det Grundlag kan vi for vort Vedkommende forhandle, fordi dette Grundlag saa øjensynlig er retfærdigt. I en Tid, hvor man gennemlever en økonomisk Revolution som den, Paripolitikken betegner, hvor mange Mennesker maa gaa fra deres Hjem og Ejendomme og kæmpe mod Armod gennem lange Tider samtidig med, at andre tjener paa denne økonomiske Revolution, der maa den mest elementære Retfærdighedssans sige, at dette at tilvejebringe en Lettelse for de første ved en Hjælp fra de sidste er retfærdigt. Ja, saa iøjnefaldende retfærdigt er det, at „Aalborg Amtstidende“, som man ikke kan beskylde for at være særlig sart, naar Spørgsmaal om Ret og Uret skal afgøres, har maattet sige: Ja, det er retfærdigt, de Formueejere, der rammes af en saadan Formueafgift, maa i Virkeligheden være glade. Det er rigtigt, hvad „Aalborg Amtstidende“ her har skrevet. De Formueejere, der sad og rystede under Valutaens Bølgegang under Ministeriet Neergaards Ledelse af Landets Økonomi, har i Sandhed Grund til at være glade og erkendtlige overfor den socialdemokratiske Regering, der saa rundt haandet har sikret dem.

Men jeg føjer hertil, at Grundlaget, hvorpaa der efter vor Formening maa forhandles, maa være dette: en Afgift af de Formuer, der kun har tjent paa Kronestigningen, til Bekæmpelsen af den Skattebyrde, der er blevet saa tyngende for dem, der har tabt paa Kronestigningen. Det er fremhævet ofte fra alle Partiers Side, og jeg tror ikke, det nemt kan overdrives, hvilken Byrde der vil komme til at hvile paa store Dele af Befolkningen gennem de kommunale Skatter og Afgifter i den kommende Tid. En Afgift — jeg nævner det blot eksempelvis — opkrævet paa det Grundlag, jeg her har nævnt, og overført til Lettelse af saadanne Byrder, vilde i Virkeligheden betyde, at det Argument, som det ærede Medlem Hr. Slebsager anvendte i Gaar overfor Formueafgiften, ikke paa nogen Maade holder Stik. Det ærede Medlem Hr. Slebsager sagde, at denne Formueafgift vil drage Kapitalen ud

af Erhvervslivet. Jeg siger, at en saadan Afgift, anvendt paa denne Maade, vil betyde en Afgift af dem, der gennem Kronestigningen uden eget Arbejde har haft en overordentlig stor Fordel, og en Overførelse dertil, hvor Produktionen kæmper haardt under tyngende Byrder. Derfor vil en saadan Afgift heller ikke være rettet imod Erhvervslivet, nej, tværtimod, den vil blive anvendt som en Støtte for Erhvervslivet.

Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Slebsager i Gaar holdt et populært Foredrag om Begrebet passiv Kapital. Det ærede Medlems Bemærkninger kunde faa en til at tro, at han kun kan skelne mellem Kapitalindehavere, der har deres Penge i Strømpeskafterne, og saa alle andre Kapitalindehavere. Jeg skal for mit Vedkommende ikke søge at faa det ærede Medlem til at tiltræde en bestemt økonomisk Terminologi paa dette Omraade. Det er ikke det afgørende, det, det kommer an paa, er at fremhæve den Kendsgerning, at der er Kapitalindehavere, som samtidig er erhvervsdrivende, og som derfor som erhvervsdrivende har tabt mere ved Kronestigningen, end de har vundet ved den som Kapitalindehavere, medens der er andre Kapitalindehavere, der ikke samtidig er erhvervsdrivende og derfor har faaet den Formue, der er skabt under Inflationen, forøget med over 50 pCt. Det er disse sidste, som det ærede Medlem Hr. Slebsagers Partiblads i Aalborg med Rette synes bør yde en Afgift, og det er dem, overfor hvem vi kan se Berettigelsen af, at de yder en Afgift til Lettelse for alle dem, der er ramt saa haardt af den Politik, der er gennemført.

Maa jeg i øvrigt i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Slebsager, som i Gaar talte meget stærke Ord om Nødvendigheden af at faa Budgetterne ned, at jeg skulde tro, at derom er alle her i Tinget enige. Foreløbig er der dog ikke nogen Baggrund for det ærede Medlem til at fremstille Venstre som det Parti, der fører en haard Kamp mod alle andre paa dette Omraade. Det, der indtil dette Øjeblik foreligger, er, at Budgettet fra 1925—26 og indtil det nu forelagte Budget er nedbragt med over 50 Mill. Kr., og at det ærede Medlems Parti i Fjor under Finanslovbehandlingen og før Rigsdagen sluttede ikke paa noget Punkt foretog yderligere Nedsættelser paa det Budget, der da blev vedtaget, men tværtimod hindrede en yderligere Nedsættelse paa Militæromraadet, der kunde have medført